

Mikulás és Krampusz története

Mikulás és a Krampusz

Mikulás ünnepe előtt mindig komoly fejtörést okoz, ki „testesítse meg” a Nagyszakállút óvodáinkban. Évről évre újabb trükköket vetünk be, hogy az ablakok előtt elsuhanó Mikulás alakja felismerhetetlen legyen gyermekeink számára, hiszen akkor hiába volt a mese, a titok. Ha a megtestesülés nem sikerül tökéletesre, szertefoszlik a varázslat.

Idén két dolgozónk, óvodánk gondnokai vállalták, hogy igyekeznek örömet szerezni minden csillogó szemű óvodásnak. Molnár Ferenc immár másodszor lépett Mikulás szerepébe, Tóth Lajos pedig első alkalommal csillogtatta meg

színészi képességeit Krampuszként, a világot jelentő nagykovácsi óvoda udvaron. Mindketten felejthetetlen „alakítást” nyújtottak, így minden aggodalmunk továtunt a jövőbeni Mikulás szereposztással kapcsolatban.

Feri és Lajos kollégánk így látták ezt a napot:

Ismét eljött Mikulás napja! A Krampusz már várta Őt a Száva utcai óvoda előtt, de a Mikulás késett... Nem találta a puttonyát! Mikor végre megérkezett a gyerekek izgatottan énekelni kezdtek nekik. Innen folytatták útjukat a Dózsa György utcai óvodába. A halk, surranó lépésekre nem minden csoportban figyeltek föl, volt ahol a kukucskáló Mikulásnak be kellett kopognia az

ablakon, hogy észrevegyék őket. Dolguk végeztével elindultak a Kaszáló utcai óvodába is, de útközben eltévedtek a szalmabála labirintusban, ahonnan Rudolf segítségével sikerült kiszabadulniuk. Most már senki és semmi sem állhatta az útjukat.

Történt pedig a Barackfa csoportban, hogy miután a Mikulás leült egy kényelmes fotelba, és a Krampuszt is maga mellé ültette, az a betyár fekete ruhás, vörös vasvillás elkezdte rosszaságokon törni a fejét. A gyerekek azonban figyelmeztették a Mikulást, aki alaposan megdorgálta, és megfenyegette, hogy nem fog ajándékot kapni, ha tovább rosszkodik.

Reméljük jövőre is találkozunk minden gyerekkel!

Adventi vásár az óvodában

dr. Ábrahám Csilla Pillangó csoportos anyuka

Elhallgattak a petárdák, eldurrogtak a pezsgők, elcsendesültek a trombiták, elhalkult a zene, elszórták utolsó csillagaikat is a csillagszórók, elfújtuk a gyertyákat, kialudtak az ünnepi fények, kiürültek a tányérok, poharak, üvegek, eltelt az ünnep. Most már elégedetten tekintünk vissza az elmúlt időszakra, hiszen sikerült mindent megvalósítani mindennapi kötelezettségeink mellett, amit a listánkra felírtunk, mindent kipipáltunk, sikeresen végrehajtottunk. Lehet, hogy nem úgy sikerült minden, ahogy eredetileg terveztük, de mégis minden elkészült. Új remények, új fogadalmak születtek, tekintetünk és gondolataink már az új célok felé néznek.

Én most mégis emlékezni hívlak. Emlékszel még hogyan készültünk az ünnepekre? Mivel is kezdődött? Hunyd be a szemed és idézzük fel együtt! Segítségül eldudolok Neked egy kedves karácsonyi éneket. Indulhatunk?

*„Szálljatok le, szálljatok le karácsonyi Angyalok,
Zörgessetek máma este minden piciny ablakot,
Palotába és konyhába nagy örömet vigyetek:
Boldogságos Ünnepet”*

Mi is történt először? Elérkezett az évnek gyermekek és felnőttek által legjobban várt időszaka, Advent. Mit is jelent advent? Ez a szó a várakozást jelenti. Kire, mire is vártunk? A világosságra vártunk, mely Karácsony ünnepén született közénk. Hosszú úton jutottunk el odáig. Ahhoz, hogy végigmenjünk ezen az úton elcsendesedésre, befelé fordulásra volt szükségünk.

Miért vártuk annyira ezt az időszakot? A gyermekek számára december 1-jétől kezdve minden nap egy varázslat, egy csoda volt: ünnepi díszbe öltöztek a házak, az iskola, az óvoda, a bölcsőde, a közterületek, az üzletek. Mindennap kinyílt egy adventi zsák, amely újabb titkot rejtett. Az óvodába érkeztek az angyalposták nagy-nagy izgalmat okozva, hogy melyik gyermeknek szól az üzenet. Izgatottan készülődtek különféle meglepetésekkel, előadásokkal, ajándékokkal.

Mi felnőttek is éreztük ezt a varázslatot, egyre nagyobbra nyílt szívünkben a titkos ajtó, mely az igaz, mélyről jövő szeretetet rejti. Ha nem is mindig tudatosult bennünk, ha nem is mindig éreztük, de abban az időszakban sokkal jobban odafigyeltünk szeretteinkre, barátainkra, ismerőseinkre, szomszédainkra. Idegen embereknek segítettünk akár adománnyal, akár egy kedves szóval, akár egy mosollyal, egy kedves gesztussal. Lestük szeretteink titkos vágyait, gondolatait. Soha ennyit nem beszélgettünk, nem osztottuk meg

érzéseinket egymással, mint az évnek abban az időszakában. Ha történet is összezőrdülések, viták, hamarabb megbocsátottunk, bocsánatot kértünk, mint máskor. Félre tettük negatív érzéseinket és utat engedünk a hálának, hogy mi is részesei lehettünk ennek a csodának.

Mivel tudtunk kedveskedni másoknak, mivel lephettük meg szeretteinket? Ebben nyújtott segítséget a Dózsa György utcai óvoda adventi vására. A fenyődíszbe öltözött kapun belépve, a portékákat hangosan kínáló gyerekek kórusa fogadta az ideérkezőket. Amíg a szülők, nagyszülők a kézműves remek, asztali dekorációk, lakásdíszek, ékszerek között válogattak, a gyermekek a süteménycsodák élvezetében merülhettek el. A vásár forgatagát a teaházban pihenhették ki, beszélhették meg résztvevők. Mind az óvó nénik, mind a szülők kitétek magukért. Fáradtságot nem kímélve gyűjtötték az ötleteket és remek ajándékokat készítettek a vásárra. A gyermekek nehezen tudták otthagyni a forgatagot, de mi felnőttek is nagyon jól szórakoztunk, beszélgettünk.

Sokan kérdezték, hol kapjuk vissza mi szülők a befektetett energiánkat. Csak rá kell nézni a gyermekekre. Ott van a válasz a csillogó szemekben: amikor együtt készülődünk, ötletelünk, áruljuk a termékeket, és nem utolsó sorban, amikor gyermekünk boldogan meséli, hogy milyen új játékokkal, eszközökkel gazdagodott a csoport, milyen helyekre mentek kirándulni a vásárból befolyt bevételből.

Köszönjük az óvó néniknek (és az óvoda többi dolgozójának is, akik a háttérben segítenek) ezeket a lehetőségeket, mely összefogásra buzdítja a szülőket, arra serkenti őket, hogy tegyenek a közösségükért, ezen keresztül pedig erősítik a gyermekekben is az összetartozást.

Köszönjük továbbá Nagykovácsi minden pedagógusának, hogy gyermekeinket interaktív módszerekkel ismertetik meg a hagyományokkal, tanítják őket azok ápolására, tiszteletére.

Hálás köszönet az összes szülőnek is, akik kreatív ötleteikkel, vagy éppen pénztárcájukkal hozzájárultak ahhoz, hogy nemcsak az adventi vásár, de az egész ünnepi varázslat itt a faluban megvalósulhasson, mosolyt csalva mindenki arcára, ezáltal is feledhetetlenné téve az ünnepeket.

Utazásunk végére értünk. Lassan mozdogás meg a kezeidet, lábaidat, végy egy mély lélegzetet, nyisd ki a szemed és érezd azt a megkönnyebbülést, örömet, vágytól, erőttől duzzadó gondolataidat, melyekkel az új év, új céljai felé tekintesz!

Kívánom mindenkinek, hogy őrizze meg azt a fényt, amely karácsonyi megszületett! Bármilyen nehézsége is adódik az új évben jusson eszébe, hogy a világosság ott ragyog a szívében és átsegíti minden akadályon.

Örömben, sikerekben gazdag, békés, boldog új esztendőt kívánok Nagykovácsi minden lakosának!

Nagykovácsi Kispatak Óvoda

Intézményvezető: Szabó Orsolya

2094 Nagykovácsi, Kaszáló u. 16-18. • Telefon: 26/355-607 • e-mail: kispatak.nagykovacs@gmail.com

Dózsa György u.-i tagóvoda: • 2094 Nagykovácsi, Dózsa György u. 39. • Telefon: 26/389-305 • e-mail: kispatak.dozsa@gmail.com

Száva u.-i tagóvoda: • 2094 Nagykovácsi, Száva u. 7. • Telefon: 26/389-383 • e-mail: kispatak.szava@gmail.com

Honlap: www.kispatakovoda.hu